TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. vasario 28 d. *

Byloje C-398/05

dėl *Finanzgericht Düsseldorf* (Vokietija) 2005 m. lapkričio 2 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. lapkričio 15 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

prieš

Hauptzollamt Aachen,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai G. Arestis (pranešėjas), R. Silva de Lapuerta, J. Malenovský ir T. von Danwitz,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. birželio 21 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *AGST Draht- und Biegetechnik GmbH*, atstovaujamos advokatų P. Henseler ir T. Lieber,

— Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos J.-P. Hix, padedamo advokato G. Berrisch,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos T. Scharf ir K. Gross,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1999 m. liepos 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1599/1999 dėl importuojamos Indijos kilmės nerūdijančio plieno vielos, kurios skersmuo 1 mm arba didesnis, apmokestinimo galutiniu kompensaciniu muitu ir nustatyto laikinojo muito galutinio surinkimo bei tyrimo dėl Korėjos Respublikos kilmės nerūdijančios vielos, kurios skersmuo 1 mm arba didesnis, importo nutraukimo (OL L 189, p. 1; 2004 m. specialusis leidinys lietuvių k., 11 sk., 32 t., p. 31) galiojimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas sprendžiant ginčą tarp *AGST Draht- und Biegetechnik GmbH* (toliau – AGST) ir *Hauptzollamt Aachen* (Acheno muitinės departamentas, toliau – *Hauptzollamt*) dėl pastarojo *AGST* nustatyto kompensacinio muito importuojant Indijos kilmės nerūdijančio plieno vielą, kurios skersmuo 1 mm arba didesnis, klasifikuojamą Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN) 7223 00 19 subpozicijoje.

Teisinis pagrindas

3 Nuostatos dėl kompensacinio muito, kurį nustato Bendrija, išdėstytos 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 288, p. 1; 2004 m. specialusis leidinys lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 78), iš dalies pakeistame 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 461/2004 (toliau – pagrindinis reglamentas).

4 Pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Kompensuojamasis muitas gali būti įvestas norint atlyginti subsidiją, tiesiogiai ar netiesiogiai suteiktą bet kurios prekės, kuriai leidus laisvai judėti Bendrijoje būtų padaryta žalos, gamybai, eksportui ar pervežimui.“

5 Šio reglamento 8 straipsnio 7 dalyje nustatyta:

„Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti be subsidijuoto importo žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro žalą Bendrijos pramonei, kad būtų užtikrinta, jog šių veiksnių padaryta žala nepriskiriama subsidijuotam importui pagal šio straipsnio 6 dalį. Veiksniai, kuriuos būtų galima svarstyti šiuo atveju, yra šie: nesubsidijuoto importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės produktyvumo ir eksporto veiksmingumo plėtra.“

Reglamentas Nr. 1599/1999

6 1999 m. kovo 23 d. Europos Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 618/1999 dėl importuojamos Indijos ir Korėjos Respublikos kilmės nerūdijančio plieno vielos, kurios skersmuo yra 1 mm arba didesnis, apmokestinimo laikinu kompensaciniu muitu (OL L 79, p. 25; toliau – laikinasis reglamentas).

7 Paskui, 1999 m. liepos 12 d., Taryba priėmė Reglamentą Nr. 1599/1999 dėl importo iš Indijos apmokestinimo galutiniu kompensaciniu muitu ir importo iš Korėjos Respublikos nutraukimo.

8 Per kitą procedūrą, susijusią su nerūdijančio plieno strypais, 1998 m. lapkričio 13 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2450/98 dėl importuojamų Indijos kilmės nerūdijančio plieno strypų apmokestinimo galutiniu kompensaciniu muitu ir laikinojo muito galutinio surinkimo (OL L 304, p. 1). Europos Bendrijų pirmosios instancijos teismas panaikino šį reglamentą 2001 m. rugsėjo 19 d. Sprendimu *Mukand ir kt. prieš Tarybą* (T-58/99, Rink. p. II-2521).

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

9 AGST yra viena pagrindinių Vokietijos lanksčios nerūdijančio plieno vielos gamintojų. 2000 m. rugpjūčio 7 d. ir lapkričio 17 d. ši bendrovė *Hauptzollamt* deklaravo KN 7223 00 19 subpozocijoje klasifikuojamą nerūdijančio plieno vielą, kurios skersmuo 1 mm arba didesnis, siekdama paleisti ją į laisvą apyvartą.

10 AGST kaip prekės kilmės vietą nurodė Jungtinius Arabų Emyratus, be to, pateikė sąskaitas, kuriais jai adresavo bendrovė *Link Middle East Ltd*, bei A formos kilmės sertifikatus, kuriais remiantis prekės pagamintos Jungtiniuose Arabų Emyratuose.

11 Tačiau Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) tyrimas atskleidė, kad importuotų prekių kilmės šalis iš tikrųjų yra Indija. Iš tiesų, OLAF nuomone, *Link Middle East Ltd* 1999 m. birželio–2000 m. gruodžio mėnesiais į Bendriją importuotą nerūdijančio plieno vielą pagamino bendrovė *Venus Wire Industries Ltd*, įsteigta Mumbajuje (Indija).

12 2003 m. liepos 30 d. Sprendimu *Hauptzollamt*, remdamasis Reglamentu Nr. 1599/1999, *a posteriori* nustatė muitą ir kompensacinį muitą pagal šias deklaracijas, atitinkamai 4 034,79 DEM ir 59 513,21 DEM.

13 2004 m. birželio 29 d. Sprendimu *Hauptzollamt* atmetė AGST skundą dėl apmokestinimo šiais muitais. 2004 m. liepos 21 d. pastaroji bendrovė pateikė *Finanzgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo finansų teismas) ieškinį dėl šio spendimo, kuriame ji, be kita ko, tvirtino, kad apmokestinimas kompensaciniu mokesčiu *a posteriori* yra neteisėtas, nes Reglamentas Nr. 1599/1999 negalioja.

14 Esant šioms aplinkybėms, *Finanzgericht Düsseldorf* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šį prejudicinį klausimą:

„Ar <...> Reglamentas Nr. 1599/1999 negalioja tiek, kiek nurodo, kad *Venus Wire Industrines Ltd.* Mumbajus (Indija) pagaminta plieno viela pagal (KN) 7223 00 19 subpoziciją apmokestinama kompensaciniu muitu?“

Dėl prejudicinio klausimo

15 Iš bylos medžiagos matyti, kad prašymą priimti prejudicinį spendimą pateikiantis teismas iš esmės klausia, ar Reglamentas Nr. 1599/1999 negalioja tiek, kiek Europos Sąjungos Tarybai vertinant, ar egzistuoja žala Bendrijos pramonei ir priežastinis ryšys tarp jos ir subsidijuoto nerūdijančio plieno vielos importo, buvo padaryta akivaizdi klaida. Šiuo atžvilgiu šis teismas klausia, ar minėtas Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, kuriuo buvo panaikintas Reglamentas Nr. 2450/98 dėl importuojamų Indijos kilmės nerūdijančio plieno strypų, klasifikuojamų KN 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 ir 7222 20 81 subpozicijose, gali būti taikomas pagrindinėje byloje, siekiant įvertinti Reglamento Nr. 1599/1999 galiojimą.

Šalių argumentai

16 AGST mano, kad Reglamentas Nr. 1599/1999 visiškai negalioja, nes Tarybai vertinant, ar egzistuoja žala Bendrijos pramonei ir priežastinis ryšys tarp jos ir subsidijuoto nerūdijančio plieno vielos importo, buvo padaryta akivaizdi klaida. Iš tikrųjų Bendrijos institucijos nepakankamai atsižvelgė į Indijos eksportuojančių gamintojų prieštaravimą, kad Bendrijos plokščių nerūdijančio plieno produktų gamintojai padarė žalos Bendrijos pramonei, sukurdami „kartelį dėl papildomo lydinio mokesčio“.

17 Per posėdį AGST nurodė, kad plokštiems produktams taikomas papildomas lydinio mokestis, kuris yra koeficientas, įskaičiuojamas į plieno produktų kainą, buvo padidintas dirbtinai taikant našumo koeficientą 1,35. Plieno vielai taikytinas papildomas lydinio mokestis taip pat buvo nustatytas padauginus plokštiems produktams taikomą papildomą lydinio mokestį iš koeficiento 1,35, todėl neišvengiamai padidėjo minėtas papildomas lydinio mokestis plieno vielai.

18 Be to, AGST nurodo, kad pagal analogiją reikia taikyti minėtą Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Mukand ir kt. prieš Tarybą* ir paskelbti Reglamentą Nr. 1599/1999 negaliojančiu.

19 Šiuo atžvilgiu AGST tvirtina, jog, kalbant apie kartelio dėl papildomo lydinio mokesčio plokštiems produktams egzistavimą, yra nesvarbu, kad plieno viela gaminama ne iš plokščių produktų ir kad jų abiejų gamintojai ne visuomet tie patys. Komisija jau yra konstatavusi, kad šio kartelio egzistavimas, kaip tai irgi nusprendė Pirmosios instancijos teismas minėtame sprendime *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, turėjo įtakos nerūdijančio plieno strypų kainoms.

20 AGST tvirtina, kad minėtas kartelis taip pat turėjo įtakos nerūdijančio plieno vielos kainai. Iš tikrųjų nėra skirtumo tarp nerūdijančio plieno strypų ir nerūdijančio plieno vielos, nes abu priskiriami ilgiems produktams. Be to, dėl plokščių produktų kainų svarbos nerūdijančio plieno rinkos kainų vystymąsi labai dažnai lemia šių produktų gamintojų priimti sprendimai dėl kainų.

21 AGST tvirtina, kad Reglamento Nr. 1599/1999 konstatuojamosiose dalyse išdėstyti tokie patys motyvai kaip Reglamente Nr. 2450/1998, kuris buvo panaikintas minėtu Pirmosios instancijos sprendimu *Mukand ir kt. prieš Tarybą*.

22 AGST nuomone, kadangi nėra skirtumo tarp nerūdijančio plieno strypų ir nerūdijančio plieno vielos, kartelis dėl papildomo lydinio mokesčio turėjo tokios pačios įtakos nerūdijančio plieno vielos kainai kaip ir nerūdijančio plieno strypų kainai. Todėl Reglamente Nr. 1599/1999 yra tokia pati akivaizdi klaida kaip ir Reglamente Nr. 2450/1998 dėl subsidijuoto nerūdijančio plieno strypų importo.

23 Komisija teigia priešingai, kad Bendrijos institucijos ir laikinajame reglamente, ir Reglamente Nr. 1599/1999 išnagrinėjo Indijos gamintojų prieštaravimus dėl Bendrijos plokščių produktų gamintojų papildomo lydinio mokesčio kartelio egzistavimo.

24 Šiuo atžvilgiu Komisija nurodo, kad ji konstatavo, be kita ko, laikinojo reglamento 212–216 konstatuojamosiose dalyse, jog nerūdijančio plieno viela negaminama iš plokščių produktų ir kad Bendrijos pramonės gamintojų taikomų pardavimo kainų palyginimas parodė, jog tokių pačių produktų kainos skiriasi.

25 Be to, šiose konstatuojamosiose dalyse nurodoma, kad kartelis dėl papildomo lydinio mokesčio buvo taikomas tik nedidelei bendros nerūdijančio plieno vielos produktų kainos procentinei daliai. Paskui Taryba patvirtino šiuos teiginius galutinio reglamento Nr. 1599/1999 93 konstatuojamojoje dalyje.

26 Be to, Taryba ir Komisija mano, kad Pirmosios instancijos teismo išvados minėtame sprendime *Mukand ir kt. prieš Tarybą* negali būti taikomos pagrindinėje byloje, siekiant įvertinti Reglamento Nr. 1599/1999 galiojimą. Šiuo atžvilgiu Bendrijos

institucijos šiame reglamente teisingai nusprendė, kad papildomo lydinio mokesčio, kuris sudaro tik nedidelę bendros nagrinėjamų produktų kainos procentinę dalį, taikymas nekelia abejonių dėl galutinių vidutinių kainų svertinio vidurkio, apskaičiuoto siekiant nustatyti žalą Bendrijos pramonei, patikimumo.

27 Šios institucijos nurodo, kad bet kuriuo atveju išvadose dėl žalos bei priežastinio ryšio tarp jos ir subsidijuoto pagrindinėje byloje nagrinėjamų produktų importo, pagrįstose galutinių vidutinių kainų svertiniu vidurkiu ir pateikiamose Reglamente Nr. 1599/1999, nėra padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

28 Nustatant šią žalą buvo svarbūs abu veiksniai: pirma, didelis Indijos importo kainų sumažinimas ir, antra, esminis Bendrijos pramonės pardavimo kainų kritimas. Todėl net preziumuojant, kad dėl papildomo lydinio mokesčio taikymo padidėjo visos galutinės kainos Bendrijoje ir kad šis padidėjimas turi būti besąlygiškai priskiriamas konkurenciją pažeidžiančiam elgesiui, šio importo kainos buvo sumažintos apie 17 %.

Teismo atsakymas

29 Reikia panagrinėti, ar Bendrijos institucijos, vertindamos, ar egzistuoja žala Bendrijos pramonei ir priežastinis ryšys tarp jos ir subsidijuoto nerūdijančio plieno vielos importo, padarė akivaizdžią klaidą.

30 Iš tikrųjų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiantis teismas nurodo, kad Reglamente Nr. 1599/1999 neatsižvelgimas į Indijos eksportuojančių gamintojų prieštaravimą, susijusį su Bendrijos gamintojų ribojančia praktika, t. y. vienodu kartelio dėl papildomo lydinio mokesčio taikymu, pateisinamas taip pat, kaip Reglamente Nr. 2450/1998.

31 Reikia priminti, kad, pirma, remiantis pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalimi, taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti be subsidijuoto importo žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro žalą Bendrijos pramonei, kad būtų užtikrinta, jog šių veiksnių padaryta žala nepriskiriama subsidijuotam importui pagal šio straipsnio 6 dalį.

32 Šiame straipsnyje kaip pavyzdžiai nurodomi veiksniai, kurie gali būti laikomi svarbiais šiuo klausimu: prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų.

33 Antra, reikia priminti, kad bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Bendrijos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi didelę diskreciją (žr. 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, Rink. p. I-7723, 40 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

34 Be to, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad žalos Bendrijos pramonei nustatymas apima sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimą, todėl vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (žr. minėto sprendimo *Ikea Wholesale* 41 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Tai ypač taikoma vykdant tyrimą dėl subsidijų, kai siekiama nustatyti veiksnius, sukėlusius žalą Bendrijos pramonei.

35 Nustatydamos žalą Taryba ir Komisija privalo ištirti, ar jų numanoma žala iš tiesų atsirado dėl subsidijuoto importo, ir neatsižvelgti į dėl kitų veiksnių atsiradusią žalą, visų pirma kilusią dėl pačių Bendrijos gamintojų elgesio (žr. 1992 m. birželio 11 d. Sprendimo *Extramet Industrie prieš Tarybą*, C-358/89, Rink. p. I-3813, 16 punktą).

36 Šiuo atžvilgiu reikia nurodyti, kad siekdamos paneigti AGST argumentus, jog Bendrijos institucijos neišnagrinėjo Indijos gamintojų prieštaravimų, susijusių su Bendrijos plokščių produktų gamintojų kartelio dėl papildomo lydinio mokesčio egzistavimu nagrinėjant bylą Teisingumo Teisme, šios institucijos pateikė nuorodą į Reglamento Nr. 1599/1999 93 konstatuojamąją dalį, kur patvirtintos 209–216 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados, nes nė viena iš suinteresuotųjų šalių nepateikė naujų argumentų dėl Indijos eksportuojančių gamintojų prieštaravimų, kuriuose teigiama, kad visi duomenys, pateikti Bendrijos pramonės vykdant tyrimą dėl subsidijų, yra dirbtinai išpūsti dėl vienodo papildomo lydinio mokesčio sistemos taikymo.

37 Laikinojo reglamento 210 ir 211 konstatuojamosiose dalyse nurodyta, kad sprendimas, kuriuo konstatuota konkurenciją pažeidžianti papildomo lydinio mokesčio praktika, buvo taikomas plokštiems, o ne ilgiems produktams, kuriems priskiriama pagrindinėje byloje nagrinėjama nerūdijančio plieno viela. Tačiau eksportuojantys gamintojai teigė, kad neteisėta praktika plokščių produktų atžvilgiu taip pat turi poveikį ir pasekmių ilgiems produktams.

38 Šiuo atžvilgiu Komisija, siekdama paneigti šiuos eksportuojančių gamintojų argumentus, laikinojo reglamento 212 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad nerūdijančio plieno viela negaminama iš plokščių produktų dėl techninių priežasčių ir kad dėl to kyla abejonių, jog suderinti veiksmai pastarųjų atžvilgiu gali turėti pasekmių pirmajai.

39 Iš šių konstatuojamųjų dalių išplaukia, kad, priešingai tam, ką teigia AGST, Bendrijos institucijos, remdamosi pagrindinio reglamento reikalavimu neatsižvelgti į dėl kitų, su subsidijuotu importu nesusijusių, veiksnių atsiradusią žalą, nagrinėjo, ar duomenims, kuriuos pateikė Bendrijos pramonė vykdant tyrimą dėl subsidijų, galėjo turėti įtakos tai, kad gamintojai suderintai taikė papildomo lydinio mokesčio sistemą.

40 Pagrįsdama savo argumentus AGST teigia, kad laikinojo reglamento 209–216 konstatuojamosios dalys, kuriomis vadovaudamasi Komisija atmetė Indijos gamintojų prieštaravimą, susijusį su kartelio dėl papildomo lydinio mokesčio egzistavimu, iš esmės atitinka Reglamento Nr. 2450/98 43, 46 ir 47 konstatuojamąsias dalis, kuriose Pirmosios instancijos teismas minėtame sprendime *Mukand ir kt. prieš Tarybą* nustatė akivaizdžių vertinimo klaidų.

41 Šiuo klausimu iš bylos medžiagos išplaukia, kad reglamentai Nr. 1599/1999 ir Nr. 2450/1998 susiję su nerūdijančio plieno produktais, kurie priklauso ilgų produktų kategorijai. Be to, neginčijama, kad nerūdijančio plieno vielai taikomas papildomas lydinio mokestis buvo tokiu pačiu būdu nustatytas ir plieno strypų gamintojų plokštiems produktams taikomą papildomą lydinio mokestį padauginant iš koeficiento 1,35.

42 Todėl kyla klausimas, ar plokščių plieno produktų gamintojų konkurenciją pažeidžiantis elgesys, susijęs su vienodu papildomo lydinio mokesčio taikymu, nerūdijančio plieno vielos sektoriuje yra žinomas veiksnys pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalies prasme.

43 Šiame kontekste minėtas Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, kuriuo remiasi AGST, yra susijęs su konkurenciją pažeidžiančiu papildomo lydinio mokesčio, kurį Bendrijos gamintojai taiko plokštiems nerūdijančio plieno produktams, dydžio nustatymu; šis mokestis padarė didelę įtaką plieno strypų kainai ir dirbtinai išprovokavo jų augimą, dėl to šios kainos pasidarė nepatikimos, siekiant nustatyti Bendrijos pramonės patirtą žalą.

44 Pirmosios instancijos teismas šiame sprendime laikėsi nuomonės, kad nors nebuvo įrodyta, jog galutinės nerūdijančio plieno strypų pardavimo kainos buvo suderintos tarp Bendrijos gamintojų, Bendrijos institucijos, neatsižvelgdamos į vienodą ir nuolatinę Bendrijos nerūdijančio plieno strypų gamintojų veiklos praktiką, kurios pagrindinis tikslas buvo automatiškas dirbtinis kainų šių produktų rinkose augimas dėl plokščių produktų gamintojų suderintų veiksmų, neatsižvelgė į kitą be subsidijuoto importo žinomą veiksnį, kuris tuo pat metu galėjo daryti žalą Bendrijos pramonei.

45 Taigi reikia panagrinėti, ar tai, kad plokščių produktų gamintojai suderintai taikė papildomą lydinio mokestį, dėl ko Pirmosios instancijos teismas minėtame sprendime *Mukand ir kt. prieš Tarybą* laikėsi nuomonės, kad tai galėjo turėti didelės įtakos nerūdijančio plieno strypų kainoms, taip pat turėjo tokios įtakos nerūdijančio plieno vielos kainai pagrindinio reglamento 8 straipsnio 7 dalies prasme.

46 Šiuo klausimu reikia pastebėti, kad Bendrijos institucijos nurodė, jog papildomas lydinio mokestis už nerūdijančio plieno vielą jau buvo renkamas kaip galutinės kainos dalis.

47 Šių institucijų teigimu, papildomas lydinio mokestis už nerūdijančio plieno vielą per tyrimo laikotarpį sudarė vidutiniškai mažiau kaip 5 %galutinės šių produktų kainos svertinio vidurkio. Net darant prielaidą, kad plokščių produktų gamintojų konkurenciją pažeidžiantis elgesys turėjo įtakos papildomo lydinio mokesčio dydžiui, dirbtinis nerūdijančio plieno vielos galutinių kainų svertinio vidurkio padidinimas papildomu lydinio mokesčiu buvo toks mažas, kad negalėjo kelti abejonių dėl šių kainų patikimumo.

48 AGST teigia, kad papildomo lydinio mokestis nerūdijančio plieno strypams dirbtinai padidino jų kainas, nes jis buvo padaugintas iš našumo koeficiento 1,35 ir todėl neišvengiamai dirbtinai pakėlė nerūdijančio plieno kainą. Šiuo klausimu AGST per teismo posėdį teigė, kad papildomo lydinio mokestis per tyrimo laikotarpį bet kuriuo atveju buvo didesnis už Komisijos nurodytus 4–5 %.

49 Per administracinę procedūrą eksportuojantys gamintojai nurodė, kad Bendrijos gamintojai papildomo lydinio mokestį plieno vielai taikė kaip ir plieno strypų gamintojai – padaugindami plokštiems plieno produktams taikomą papildomo lydinio mokestį iš koeficiento 1,35, kurio objektyvus poveikis buvo automatiškas dirbtinis

kainų šių produktų rinkose augimas dėl plokščių produktų gamintojų suderintų veiksmų.

50 Tačiau AGST nepateikė jokių įrodymų dėl tokio pat plokščių produktų ir nerūdijančio plieno vielos kainų vystymosi dėl to, kad Bendrijos vielos gamintojai vienodai taikė tokį patį našumo koeficientą – 1,35, koks buvo taikytas plokštiems produktams, iš kurio galima būtų daryti išvadą, kad plokščių produktų gamintojų konkurenciją pažeidžiantis elgesys gali turėti didelės įtakos nerūdijančios plieno vielos kainai ir ją dirbtinai pakelti.

51 Bendrijos institucijos pagrindinėje byloje nepamiršo atsižvelgti į tokį žinomą veiksnį kaip papildomo lydinio mokesčio taikymo sistema. Iš tikrųjų šios institucijos išnagrinėjo papildomo lydinio mokesčio taikymo veiksnį ir padarė išvadą, kad jis sudarė mažą galutinės kainos procentinę dalį. Tokiomis sąlygomis bylos šalys, tvirtinančios, kad reglamentas negalioja, turi pateikti įrodymų, jog tai, jog plokščių produktų gamintojai suderintai taikė papildomą lydinio mokestį, galėjo turėti tokį didelį poveikį, kad galutinės nerūdijančio plieno vielos kainos nebegali būti naudojamos nustatant žalos Bendrijos pramonei egzistavimą, ir jog egzistuoja priežastinis ryšys tarp šios žalos ir subsidijuoto importo.

52 Tačiau bylos medžiagoje nėra informacijos, kuri leistų konstatuoti, kad Bendrijos institucijos, nustatydamos žalą ir priežastinį ryšį tarp šios žalos ir subsidijuojamo importo, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes rėmėsi tuo, kad nėra kitų negu šis importas veiksnių, kurie, AGST nuomone, tuo pačiu metu darė žalą Bendrijos pramonei.

53 AGST rėmėsi tik nurodytu Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, tvirtindama, kad jame padarytos išvados turi būti taikomos Reglamentui Nr. 1599/1999, nes nerūdijančio plieno viela, kaip ir nerūdijančio plieno strypai, priklauso tai pačiai vadinamųjų ilgų produktų kategorijai, be to, šiems abiem produktams taikomas papildomo lydinio mokestis apskaičiuojamas panašiai.

54 Nebuvo pateikta jokios informacijos dėl to, jog suderintas papildomo lydinio mokesčio taikymas plokštiems produktams sukėlė tokį bendrą nerūdijančio plieno vielos kainų lygio padidėjimą, kad galutinės šių produktų kainos negalėtų būti laikomos patikimu kriterijumi, siekiant nustatyti Bendrijos pramonės dėl subsidijuoto importo patirtą žalą.

55 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad nagrinėjant pateiktą klausimą nebuvo nustatyta aplinkybių, galinčių turėti įtakos Reglamento Nr. 1599/1999 galiojimui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

56 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

Nagrinėjant pateiktą klausimą nebuvo nustatyta aplinkybių, galinčių turėti įtakos 1999 m. liepos 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1599/1999 dėl importuojamos Indijos kilmės nerūdijančio plieno vielos, kurios skersmuo yra 1 mm arba didesnis, apmokestinimo galutiniu kompensaciniu muitu ir nustatyto laikinojo muito galutinio surinkimo bei tyrimo dėl Korėjos Respublikos kilmės nerūdijančios vielos, kurios skersmuo yra 1 mm arba didesnis, importo nutraukimo galiojimui.

Parašai.